

BÀI DỰ THI "VIẾT VỀ TẤM GƯƠNG THẦY

GIÁO, CÔ GIÁO ĐỂ LẠI CHO EM ẤN TƯỢNG

SÂU SẮC NHẤT" NĂM HỌC 2020-2021

Đã một khoảng thời gian kể từ ngày học sinh chúng em không được đến trường do tình hình dịch bệnh Covid, đại dịch cướp đi mồ hôi nước mắt của nhiều người, thậm chí cả những sinh mạng trên toàn thế giới và Việt Nam. Các biện pháp giãn cách, hạn chế đến những nơi đông người được ưu tiên hàng đầu. Và cũng chính trong hoàn cảnh này, nỗi nhớ trường, thầy cô, bạn bè của chúng em luôn cồn cào, chỉ mong chờ ngày được đi học trở lại... Đặc biệt em luôn nhớ những tiết học, những lời giảng của cô giáo Chu Thị Quế - những tiết học mà em không thể quên được.

Em còn nhớ những ngày đầu vào trường với nhiều nỗi e dè, lo lắng, nhưng nỗi sợ đó đã biến mất hoàn toàn khi em đã có dịp gặp gỡ với cô Quế. Đó là ngày đầu tiên em bước chân vào trường, địa điểm đầu tiên em được đến chính là phòng H505, hội trường nhằm chuẩn bị tiết mục văn nghệ cho ngày khai giảng sắp tới. Cô đã bắt chuyện với em và bảo rằng: "Nếu cô mà biết em sớm hơn cô sẽ cho em vào đội nhảy này". Khoảnh khắc sau đó, em còn tận mắt nhìn thấy cách cô yêu thương và quan tâm học sinh của mình sau những giờ tập luyện căng thẳng và mệt mỏi, bằng cách tiếp sức cho các anh chị với những chai nước chứa nguồn năng lượng từ cô.

(1)

Nguyễn Trang Linh - 47TH2

Thời gian trôi, ngày đi học đầu tiên của em cũng tới. Bộ môn đầu tiên bọn em được học là Tiếng Anh do cô Quế phụ trách. Những tiết học với những lời giảng, những lời khuyên cô truyền đạt đến học sinh chúng em, đến giờ em vẫn còn nhớ. Nhờ có cô, em đã biết được cách làm sao để học tiếng Anh hiệu quả và có kết quả tốt nhất. Cô tận tình với học sinh. Chúng em không hiểu chỗ nào cô có thể giảng lại. Cô đi từng bàn một để xem bài học sinh làm, xem học sinh tiếp thu bài học đến đâu. Em thích phương pháp giảng dạy của cô với những trò chơi bổ ích nhằm tăng sự tương tác của học sinh với giáo viên. Đó cũng chính là phương pháp để khiến học sinh chúng em tiếp thu được kiến thức dễ dàng hơn và không còn cảm thấy sợ hãi với bộ môn này nữa. Vì em có niềm đam mê với môn Tiếng Anh nên đã có dịp giao tiếp với cô nhiều hơn. Qua quá trình giảng dạy, cô đã để ý và nhìn thấy năng lực tiếng Anh của em nên cô đã động viên, bồi dưỡng. Đặc biệt, em cảm thấy thật vinh dự vì đã có dịp tham gia, đồng hành cùng cô trong cuộc thi “HỘI GIẢNG NHÀ GIÁO DỤC NGHỀ NGHIỆP THÀNH PHỐ HÀ NỘI 2020”. Đó là thời gian quý báu, là cả quá trình em được gần gũi, gần bó và được nói chuyện với cô nhiều hơn nữa. Cô luôn quan tâm đến sức khỏe và tinh thần của chúng em, luôn yêu thương và chia sẻ với chúng em những điều khó khăn, những thắc mắc bọn em đã và đang gặp phải, đồng thời đưa ra những lời khuyên bổ ích nhất cho buổi hội giảng. Kết quả không phụ sự nỗ lực của cô và trò khi cả cô và chúng em đã đạt giải Nhì trong hội giảng của thành phố Hà Nội ngày hôm đó. Ngay chính lúc ấy, cảm xúc của em như vỡ òa, mọi nỗi vất vả trước đó dường như tan biến, chỉ còn lại niềm hạnh phúc tràn đầy.

Không chỉ đồng hành trong những giờ học kiến thức, cô Quế còn gắn bó với chúng em trong nhiều hoạt động ngoại khóa. Nhờ đó mà em cảm nhận được ngoài khía cạnh của một giáo viên nghiêm khắc thì cô còn như người mẹ thứ hai, luôn nhiệt huyết, luôn hết mình và động viên khi các con của mình vấp ngã. Cụ thể là giải bóng đá cho học sinh do giáo viên nhà trường tổ chức tạo sân chơi cho học sinh chúng em hết mình với đam mê, bùng lên năng lượng còn tiềm ẩn của chính bản thân. Qua những trận bóng, em được tận mắt thấy cách cô thể hiện hoàn toàn khác với những ngày trên trường. Cô “cháy” hết mình để cổ vũ cho đội bóng của lớp, những chàng trai của cô. Cô luôn ở ngoài sân động viên, khích lệ học sinh khi không may mắn không ghi bàn. Nhiều khi cô nói đùa với em: “Thôi hết cổ vũ thế thôi chứ thứ 2 đi học lại không giảng được bài thì chết dở!”. Ngoài những trận bóng đá căng thẳng, học sinh nữ chúng em còn được tiếp xúc với cô trong những dịp văn nghệ. Các thầy cô giáo và học sinh chúng em được kết hợp, cùng hòa nhịp trong tiết mục văn nghệ. Cùng một giai điệu, cùng một lời ca, cùng một bài hát, cô có chia sẻ với em: “Hoạt động nào cô cũng thích tham gia”. Điều này đã cho em cảm nhận được rằng cô là người hết mình, là người có trách nhiệm với những công việc mình làm. Chưa hết, chúng em thỉnh thoảng được cô mời đến những bữa ăn nhỏ, thu hẹp khoảng cách cô – trò. Ở đó, chúng em vừa được tâm sự, vừa được thưởng thức những món ăn cùng cô, những tiếng cười đùa, những câu chuyện của tuổi học trò thơ dại đều được chia sẻ với cô, còn cô luôn lắng nghe tỉ mỉ, luôn mỉm cười và khắc ghi. Những kỉ niệm đẹp đẽ đó đã được lưu lại bằng những bức ảnh, những dòng trạng thái cô chia sẻ lên trang mạng xã hội và chắc hẳn một phần nào đó học sinh chúng em hiểu được tình yêu thương của cô dành cho mình.

(3)

Những ngày nghỉ dịch ở nhà, tuy không được gặp cô nhưng em luôn tự ôn lại kiến thức mà cô đã giảng, những topic mà cô đã dạy, tự trau dồi kiến thức cho bản thân, tự rèn luyện lại các cấu trúc ngữ pháp, cách phát âm thế nào cho đúng. Cô chính là người truyền cho em động lực học tập thật chăm chỉ, cố gắng rèn luyện cho bản thân không ngừng tiến bộ.

Em hi vọng rằng cô Quế luôn luôn nhiều sức khỏe để tiếp tục đào tạo những hạt giống, những mầm non tương lai của đất nước. Những giáo viên tâm huyết như cô chắc chắn sẽ luôn thành công trong ngành giáo dục, truyền cảm hứng và nuôi dưỡng rất nhiều thế hệ học trò.

